

DISPVATIO

QVOD FAVSTVM, ET FELIX SIT,

Præsidio, & ductu magnifici Rectoris. D. Michaelis Wagneri, sacrae Theologiae Doctoris, & eius apud Ingolstadium Professoris ordinarij, materia sequens de Poenitentia, & Fide, in publica Theologorum harena disputabitur, pro supremo in re Theologica gradu Georgio Theandro, parrocho ibidem, & Academiae Procancellario decernendo. Ingolstadij III. Calendas Augusti.

DE POENITENTIA.

QVAESTIO EXPECTATORIA,

quam uulgo sic uocare solent.

Proponet **A**N homo per peccatum a gratia baptismali excidens, iterum per poenitentiam, ceu secundam tabulam reparatur, & ad gratiam, atq; communionem Ecclesiae restituitur?
Paulus Wimpassinger. S. Th. studiosus

POSITIO I.

Poenitentiam lapsis esse necessariam, uel hoc argumento esse solet, quod praecursor, & Baptista Domini, imò ipsemet Christus Dominus, & Saluator noster, & post illius in caelos ascensionem, Princeps Apostolorum D. Petrus conaciones suas ad populum a poenitentia facienda exorsi sunt.

Cor. Proinde ueritatis inimici sunt, & miserarum conscientiarum seductores, qui solam fidem iustificare docent, & contendunt. Sic enim fit, ut populus poenitentiam, & bona opera, tanquam superuacanea, & ad salutem minus necessaria negligat, & contemnat.

II.

Initium huius poenitentiae est compunctio cordis, quae timore concipitur, inquit. D. Augustinus: dum iussu Iohelis corda scindimus, & in cubilibus cordis cum Dauide compungimur.

III.

Ordinur etiam poenitentiam istam a timore serui, qui bonus, & utilis est, eodem Augustino teste, cum in animu reuocamus peccatorum grauitatem & foeditatem, amissionem quoq; uitae aeternae, & damnationem mortis perpetuae.

Cor. Quare Lutherus, & Melanchthon negantes hoc modo parari poenitentiam, cum scripturis, & sanctis patribus manifestè pugnant, & uiam ad poenitentiam praeccludunt.

IIII.

Poenitentia interna, quae scilicet compunctio cordis est, si efficax sit, necessario confessionem Sacerdoti faciendam imperat: quam Christus Dominus eo die, quo a morte excitatus est, instituit, & Iacobus Apostolus promulgauit.

V.

Confessio autem illa, quae clam fit in aurem Sacerdoti, iam inde a tempore apostolorum, & martyrum ad nos usq; peruenit, & diligenter obseruata fuit: quam & hodie omnes pij, & uerè Catholici sub poena aeternae damnationis retinere & facere debent.

VI.

Cæterum in ea confessione sacramentali omnia peccata grauiora, & occulta diligenter enumeranda sunt: saltem quae memoriam non subterfugiant. Hoc omnis suadet ratio, tenet Ecclesia, & sancti patres docuerunt.

VII.

Responso ad quaestionem. Sacramentum poenitentiae, re ipsa in sacerdotis, auctoritatem habentis, absolutione consistit, cum potestate clauium sibi à Christo tradita, peccata confitenti remittit, & eum communioni Ecclesiae restituit.

DE FIDE

QVAESTIO ALTERA.

Nvm fidei certitudo sit firma quaedam de rebus absentibus cognitio?
POSITIO I.

G. Theander inaugurandus ter innixa est, eamq; (ut sic loquar) pro obiecto habet.

Cor. Fidei certitudo omnem dubitandi motum, fallendiq; facultatem tollit: utpote cui nullum falsum subesse poterit.

Cor. Fides, quae infra Scientiam, & supra opinionem, quasi media est, de uisis esse nequit.

II.

Fides mentis habitus, quo in nobis uita inchoatur aeterna, sicut omnem euidenciam uis, ita omnem quoq; excludit dubitationem.

III.

Fidei mysteria secundum incrementa temporum creuerunt, sicut sanctorum patrum scientia. Quanto enim uiciniores fuerunt aduentui Saluatoris, tanto sacramenta salutis plenius cognouerunt.

Cor. Oecumenicum Concilium, Christianae societatis uinculum, religionis cultum in unitate fidei illibatam conseruare debet.

IIII.

Conclusio. Cum autem fides D. Paulo Apostolo definitore, sit substantia rerum sperandarum, & argumentum non apparentium, rectè cum eodem concludimus, fidem esse firmam de rebus absentibus cognitionem.

DE UTILITATE QVAESTIONVM.

Magnus Aristoteles fuit ingenio, & uasfer arte,
Qui dubias potuit differuisse Theses.
Ac fuit egregia uersatus in arte magister,
Callidus in partem flectere utramq; Thema.
Hunc passim celebresq; scholae, doctaeq; secuta,
De re propofita quæreere saepe solent.
Qui relegendi bifidi sinuosa uolumina Iuris,
Has ueluti certas arripuere uias.
Consensu unamini qui sacra oracula Vatum,
Exponunt, sancti religionis patres.
Res fidei nostrae tractant querendo sagaces,
Quæ sitis breuiter commoda multa ferunt.
Quæstio saepe breuis grandescit, turgida rebus,
Quas alij longis uix docuere libris.

G. Theander faciebat.

A. 424.

DE POENITENTIA. QVAESTIO EXACTIOR.

Arguitur in hoc articulo, quod poenitentia non est necessaria ad salutem animae, sed solummodo ad satisfactionem peccatorum. Quod si non est necessaria ad salutem animae, non debet esse in materia poenitentiae, sed solummodo in materia satisfactionis. Quod si non est necessaria ad salutem animae, non debet esse in materia poenitentiae, sed solummodo in materia satisfactionis.

POSITIO I.

Poenitentia est necessaria ad salutem animae, sed solummodo in materia satisfactionis. Quod si non est necessaria ad salutem animae, non debet esse in materia poenitentiae, sed solummodo in materia satisfactionis.

II.

In materia poenitentiae, non debet esse in materia satisfactionis. Quod si non est necessaria ad salutem animae, non debet esse in materia poenitentiae, sed solummodo in materia satisfactionis.

III.

Quod si non est necessaria ad salutem animae, non debet esse in materia poenitentiae, sed solummodo in materia satisfactionis. Quod si non est necessaria ad salutem animae, non debet esse in materia poenitentiae, sed solummodo in materia satisfactionis.

IV.

Contra istam opinionem, non debet esse in materia poenitentiae, sed solummodo in materia satisfactionis. Quod si non est necessaria ad salutem animae, non debet esse in materia poenitentiae, sed solummodo in materia satisfactionis.

V.

Poenitentia est necessaria ad salutem animae, sed solummodo in materia satisfactionis. Quod si non est necessaria ad salutem animae, non debet esse in materia poenitentiae, sed solummodo in materia satisfactionis.

VI.

Contra istam opinionem, non debet esse in materia poenitentiae, sed solummodo in materia satisfactionis. Quod si non est necessaria ad salutem animae, non debet esse in materia poenitentiae, sed solummodo in materia satisfactionis.

VII.

Contra istam opinionem, non debet esse in materia poenitentiae, sed solummodo in materia satisfactionis. Quod si non est necessaria ad salutem animae, non debet esse in materia poenitentiae, sed solummodo in materia satisfactionis.

DISPUTATIO

QVOD IN VESTIBULO REGIAE UNIVERSITATIS THEOLOGICAE DOCTORUM, CUIUS ACADEMIAE HONORARIUM PROFESSORIS ORDINIS, AUSTRIACAE IMPERII SACRAE THEOLOGICAE FACULTATIS, ET SACRAE THEOLOGICAE ACADEMIAE, PROPOSITIO IN RE THEOLOGICA, QUAE GEORGIO THEOLOGO, PAROCHICO SACRAE THEOLOGICAE FACULTATIS, ACADEMIAE THEOLOGICAE, DECRETANDA, INPOSITA, A. 1744.

DE FIDE QVAESTIO ALTERA. POSITIO I.

II.

In materia fidei, non debet esse in materia satisfactionis. Quod si non est necessaria ad salutem animae, non debet esse in materia fidei, sed solummodo in materia satisfactionis.

III.

Quod si non est necessaria ad salutem animae, non debet esse in materia fidei, sed solummodo in materia satisfactionis. Quod si non est necessaria ad salutem animae, non debet esse in materia fidei, sed solummodo in materia satisfactionis.

IV.

Contra istam opinionem, non debet esse in materia fidei, sed solummodo in materia satisfactionis. Quod si non est necessaria ad salutem animae, non debet esse in materia fidei, sed solummodo in materia satisfactionis.

V.

Poenitentia est necessaria ad salutem animae, sed solummodo in materia satisfactionis. Quod si non est necessaria ad salutem animae, non debet esse in materia poenitentiae, sed solummodo in materia satisfactionis.

VI.

Contra istam opinionem, non debet esse in materia poenitentiae, sed solummodo in materia satisfactionis. Quod si non est necessaria ad salutem animae, non debet esse in materia poenitentiae, sed solummodo in materia satisfactionis.

VII.

Contra istam opinionem, non debet esse in materia poenitentiae, sed solummodo in materia satisfactionis. Quod si non est necessaria ad salutem animae, non debet esse in materia poenitentiae, sed solummodo in materia satisfactionis.

Inposita in sacra theologia, Anno salutis nostrae M. D. CCCC.